

23 Φεβρουαρίου, 1996

[ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

ΜΕΝΕΛΑΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ,

Εφεσείων,

v.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5992).

-
- 5 *Αμελής οδήγηση κατά παράβαση των Άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Ν.86/72) — Σύγκρουση αυτοκινήτου με πεζή όταν αυτή είχε σχεδόν διασχίσει ολόκληρο το πλάτος του δρόμου, από δεξιά προς αριστερά σε σχέση με την πορεία του οχήματος — Το δυστύχημα ήταν δυνατό να αποφευχθεί με τον κατάλληλο ελιγμό του αυτοκινήτου έγκαιρα — Παράβαση καθήκοντος επιμέλειας συντετού οδηγού — Επικύρωση της καταδίκης.*
- 10 *Υποβολή για μη απόδειξη εκ πρώτης όψεως υπόθεσης για κλήση του κατηγορουμένου σε απολογία — Εφαρμογή του ορθού κριτηρίου της prima facie υπόθεσης από το Δικαστήριο στην απόφασή του να καλέσει τον κατηγορούμενο σε απολογία, παρά την ύπαρξη αντιφάσεων στις μαρτυρίες της κατηγορούσας αρχής.*
- 15 *Μαρτυρία — Λογικά συμπεράσματα που εξάγονται από τις μαρτυρίες — Παραμένουν ισχυρά εάν δεν αντικρουστούν με μαρτυρία και κυρίως με μαρτυρία εμπειρογνώμονα.*
- 20 *Το δυστύχημα έγινε νύκτα. Υπήρχε ορατότητα στον τόπο του δυστυχήματος το οποίο έγινε στο δρόμο Τροόδους-Λευκωσίας με κατεύθυνση τη Λευκωσία, λόγω φωτισμού του δρόμου από παρακείμενο κέντρο αναψυχής. Η ταχύτητα του αυτοκινήτου βρισκόταν εντός του επιτρεπτού ορίου ταχύτητας.*
- 25 *Ο δικηγόρος του εφεσείοντα, υπέβαλε ότι δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση, εν όψει της αντίφασης μεταξύ δύο από*

τους μάρτυρες κατηγορίας αναφορικά με την πλευρά του δρόμου από την οποία το θύμα ξεκίνησε να διασταυρώσει το δρόμο. Ο πρωτόδικος δικαστής βρήκε τον κατηγορούμενο ένοχο της κατηγορίας. Η παρούσα έφεση στρέφεται κατά της ενδιάμεσης απόφασης καθώς και κατά της καταδίκης του κατηγορουμένου.

5

Το Εφετείο απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:

1. Σύμφωνα με την πραγματική μαρτυρία το όχημα σταμάτησε στην αριστερή πλευρά του δρόμου σε σχέση με την πορεία του αφού άφησε περίπου 20 μέτρα ίχνη φρένων, σε απόσταση 50-75 εκ. από την άκρη του δρόμου και όχι αριστερότερα όπως ανέφερε ο εφεσείων. 10
2. Η ύπαρξη αντίφασης στις μαρτυρίες της κατηγορούσας αρχής δεν σημαίνει, αφ' εαυτής, αυτόματη εξουδετέρωση ή αποδυνάμωση της υπόλοιπης μαρτυρίας στην περίπτωση που αυτή ικανοποιεί το κριτήριο της prima facie υπόθεσης. Η περί του αντιθέτου εισήγηση του εφεσείοντα απορρίπτεται ως αβάσιμη, με συνέπεια και την απόρριψη της εισήγησής του για μη απόδειξη εκ πρώτης όψεως υπόθεσης εναντίον του. 20
3. Όλες οι περιστάσεις του δυστυχήματος δείχνουν καθαρά ότι το δυστύχημα έγινε όταν η πεζή είχε διασχίσει σχεδόν ολόκληρο το πλάτος του δρόμου και ότι αυτό προκλήθηκε λόγω της παράλειψης του εφεσείοντα να κοιτάζει προσεκτικά το δρόμο μπροστά του για να έχει έγκαιρη αντίληψή του τι συνέβαινε και να αντιδράσει ανάλογα. 25
4. Δεν υπάρχει αναλογία της παρούσας υπόθεσης προς την υπόθεση *Murrel* στην οποία ο χρόνος και η απόσταση, σύμφωνα με τη μαρτυρία, δεν επέτρεπαν οποιοδήποτε ελιγμό του αυτοκινήτου. 30

Η έφεση απορρίπτεται.

35

Υπόθεση που αναφέρθηκε:

Mittel ν. Αστυνομίας (1994) 2 Α.Α.Δ. 217.

Έφεση.

40

Έφεση από το Μενέλαο Μακρυγιάννη τόσο εναντίον της ενδιάμεσης απόφασης με την οποία αποφασίσθηκε ότι αποδείχθηκε εναντίον του εκ πρώτης όψεως υπόθεση και κλήθηκε σε απολογία,

- 5 όσο και της εν συνεχεία καταδίκης του στις 29.3.1995 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λευκωσίας (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 26443/94) στην οποία κρίθηκε ένοχος για αμελή οδήγηση κατά παράβαση των Άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου 86/72 και καταδικάστηκε από Τ. Θ. Οικονόμου, Ε.Δ. σε £70,- πρόστιμο και £30,- έξοδα.

Μ. Ιακώβου, για τον Εφεσείοντα.

- 10 *Α. Μ. Αγγελίδης, Εισαγγελέας της Δημοκρατίας, για την Εφεσίβλητη.*

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής Νικήτας.

15

- ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Δε θα χρειαστεί να ακούσουμε τον κ. Αγγελίδη. Την 1/5/95 ο εφεσείων οδηγούσε το αυτοκίνητό του στο δρόμο Τροόδους-Λευκωσίας κατευθυνόμενος προς Λευκωσία. Έξω από την Ευρύχου συγκρούστηκε με πεζή την οποία και τραυμάτισε. Για το συμβάν είχε προσαφθεί κατηγορία κατά του εφεσείοντα για αμελή οδήγηση κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Ν. 86/72), την οποία αρνήθηκε. Ο πρωτόδικος δικαστής τον βρήκε ένοχο της κατηγορίας, αφού προηγουμένως, παρά την αντίθετη εισήγηση του δικηγόρου του, αποφάσισε πως αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση για να καλέσει τον εφεσείοντα σε απολογία. Η κρινόμενη έφεση στρέφεται κατά της ενδιάμεσης απόφασης καθώς και του τελικού αποτελέσματος.

- 30 Μπορούμε να περιγράψουμε, σχετικά σύντομα, τις βασικές συνθήκες υπό τις οποίες συνέβη το ατύχημα. Το σχεδιαγράφημα, που ετοίμασε αστυνομικός μάρτυς που εξέτασε την περίπτωση, δείχνει την τελική θέση του οχήματος. Σταμάτησε στην αριστερή πλευρά του δρόμου σε σχέση με την πορεία του, αφού άφησε περίπου 20 μέτρα ίχνη φρένων. Το σημείο σύγκρουσης που υπέδειξε ο ίδιος ήταν στην μπροστινή αριστερή γωνία του οχήματός του σε απόσταση 50 εκ. από την άκρη του δρόμου. Ο Χρ. Παναγιώτου, Μ.Κ.4, το εντόπισε στην πίσινη αριστερή γωνία του, 75 εκ. από την ίδια πλευρά. Από τη μαρτυρία αυτή, δηλαδή, την τελική θέση του οχήματος και περαιτέρω τις ζημιές που υπέστη κατά το ατύχημα ορθά ο πρωτόδικος δικαστής κατέληξε ότι το ατύχημα έγινε στην αριστερή πλευρά σε απόσταση 50-75 εκ. από την άκρη και όχι αριστερότερα όπως διατεινόταν ο εφεσείων.
- 40

Το δυστύχημα έγινε νύκτα. Ωστόσο, σύμφωνα πάντοτε με τις μαρτυρίες, η ορατότητα ήταν ικανοποιητική (γύρω στα 150 μέτρα). Και τούτο διότι ο δρόμος φωτιζόταν άπλετα από τα φώτα παρακείμενου κέντρου αναψυχής, το οποίο κατά το χρόνο του δυστυχήματος είχε αρκετούς θαμώνες. Υπάρχει όμως διάσταση στις μαρτυρίες αναφορικά με την πλευρά του δρόμου από την οποία ξεκίνησε το θύμα για να διασταυρώσει. Ο Μ.Κ.4 είπε πως στεκόταν στην κίτρινη γραμμή στην αριστερή πλευρά του δρόμου, κοιτάζοντας προς την άλλη κατεύθυνση, μέχρι που την κτύπησε το αυτοκίνητο. 5
10

Ο Μ.Κ.5 (γαμπρός του θύματος) κατέθεσε ότι αυτή διασταύρωσε από την αντίπερα όχθη, δηλαδή, από δεξιά προς αριστερά σε σχέση με το επερχόμενο αυτοκίνητο του εφεσείοντα. Την είδε να προχωρεί με κανονικό βηματισμό και να φθάνει στο μέσο του δρόμου. Στη συνέχεια αποσπάστηκε η προσοχή του και όταν άκουσε θόρυβο πρόσεξε να την κτυπά η αριστερή μεριά του αυτοκινήτου και να πέφτει. Είχε σχεδόν διανύσει το πλάτος του ασφαλτοστρωμένου δρόμου που είναι 5,50 μέτρα. 15
20

Ο κατηγορούμενος δεν αμφισβήτησε ότι η πεζή ξεκίνησε και συνέχισε με κανονικό βήμα. Ούτε ότι διασταύρωσε από τα δεξιά προς τα αριστερά. Είπε ακόμη ότι το αυτοκίνητο, όταν το θύμα μπήκε από το κράσπεδο στο δρόμο, ήταν μόλις 15 μέτρα μακριά της (6-8 μέτρα σύμφωνα με την κατάθεσή του στην αστυνομία). Ενόψει ωστόσο της πραγματικής μαρτυρίας που αφορά τα ίχνη φρένων ορθά κρίθηκε ότι οι αποστάσεις αυτές είναι λανθασμένες. Η ταχύτητά του κατά τον κρίσιμο χρόνο ήταν γύρω στα 30 μίλια ανά ώρα που, ομολογουμένως, βρίσκεται μέσα στο επιτρεπτό όριο για την περιοχή. Τόσον ο ίδιος όσο και η μάρτυς - σύζυγός του επέμειναν ότι την πρώτη φορά που είδαν την πεζή στεκόταν στο κράσπεδο. 25
30

Μετά την ανάλυση της μαρτυρίας και τη διατύπωση των ευρημάτων του ο πρωτόδικος δικαστής κατέληξε: 35

“.....έχοντας κατά νουν την άμεση και ζωντανή εικόνα των δύο παραπάνω προσώπων στο εδώλιο του μάρτυρα, δεν αποδέχομαι ως ανταποκρινόμενη στην πραγματικότητα τη θέση τους ότι είχαν εξ αρχής αντιληφθεί την πεζή να στέκεται στο κράσπεδο και ακολούθως να εισέρχεται στο δρόμο. Ο κατηγορούμενος δεν την είχε αντιληφθεί όταν αυτή εισερχόταν στο δρόμο.... Τη στιγμή εκείνη ο κίνδυνος δεν ήταν απλώς ενδεχόμενος, αλλά είχε πλέον εκδηλωθεί. Υπήρχε 40

πλέον καθήκον επιμέλειας. Ο κατηγορούμενος όφειλε να αντιληφθεί τον κίνδυνο και να αντιδράσει έγκαιρα πράγμα που παρέλειψε να πράξει...”

- 5 Ο δικηγόρος του εφεσείοντα προσπάθησε να μας πείσει ότι η μαρτυρία, ενόψει της αντίφασης μεταξύ των δύο παραπάνω μαρτύρων κατηγορίας, ήταν τόσο κακής ποιότητας που ο εφεσείων δεν έπρεπε κατά πρώτο λόγο να κληθεί σε υπεράσπιση. Στη συνέχεια πρόβαλε τα ίδια βασικά επιχειρήματα για το τελικό αποτέλεσμα προβαίνοντας σε υποθέσεις στηριζόμενες σε μαθηματικούς υπολογισμούς που έκαμε για να δείξει πως η κατηγορία δεν ευσταθούσε. Επίσης παραλλήλισε την περίπτωση με εκείνη στην απόφαση *Murrell ν. Αστυνομίας* (1994) 2 Α.Α.Δ. 217, στην οποία ο κατηγορούμενος είχε απαλλαγεί 15 της ίδιας κατηγορίας.

- Εν πρώτοις η ύπαρξη αντίφασης στις μαρτυρίες της κατηγορούσας αρχής αφ’ εαυτής δε σημαίνει αυτόματη εξουδετέρωση ή αποδυνάμωση της υπόλοιπης μαρτυρίας στην περίπτωση που 20 αυτή ικανοποιεί το κριτήριο της *prima facie* υπόθεσης. Έχοντας υπόψη και τη μαρτυρία, που προήλθε από τον ίδιο τον εφεσείοντα, η οποία ήταν πρωταρχικά ενώπιον του δικαστηρίου, η εισήγησή του πως δεν αποδείχθηκε εκ πρώτης όψεως υπόθεση απορρίπτεται ως αβάσιμη.

- 25 Με την πρώτη ευκαιρία μετά το δυστύχημα ο εφεσείων δήλωσε σε αστυνομικό μάρτυρα:

- 30 “Έτο, ενώ ερχόμουν από Τρόδος προς Λευκωσία αντελήφθηκα ένα μαύρο πράγμα, πετάχτηκε μπροστά μου και το κτύπησα. Μετά κατάλαβα ότι ήταν άνθρωπος.”

- Αυτό έρχεται σε κραυγαλέα αντίθεση με ότι κατέθεσε ο εφεσείων κατά τη δίκη του. Υπάρχουν όμως και οι άλλες περιστάσεις του 35 ατυχήματος. Το θύμα διασταύρωσε, όπως βρήκε το δικαστήριο, από δεξιά προς αριστερά, απορρίπτοντας στο σημείο αυτό τη μαρτυρία του Μ.Κ.4, όπως είχε δικαίωμα. Παρεμπιπτόντως, είναι δύσκολο να συλλάβει κανείς γιατί το θύμα έμεινε στη θέση του μέχρι τη μοιραία στιγμή. Ή ακόμη γιατί δεν έκαμε τον παραμικρό ελιγμό, που θα ήταν τόσο εύκολο, το αυτοκίνητο. Το δυστύχημα έγινε όταν η πεζή είχε διασχίσει σχεδόν ολόκληρο το πλάτος του δρόμου. Όλα αυτά, λαμβάνοντας υπόψη και τη δήλωσή του, 40 δείχνουν τουλάχιστον πως ο εφεσείων δεν κοίταζε το δρόμο μπροστά του προσεκτικά για να αντιληφθεί έγκαιρα τι συνέβηκε

και να αντιδράσει ανάλογα. Παρέβη το καθήκον επιμέλειας που όφειλε υπό τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει.

Δεν υπάρχει αναλογία με την υπόθεση *Murrel*, ανωτέρω, στην οποία έδωσε ιδιαίτερη έμφαση ο κ. Ιακώβου, όπως επισήμανε και το πρωτόδικο δικαστήριο. Στην υπόθεση εκείνη το θύμα διασταύρωσε γρήγορα και αιφνίδια από αριστερά προς δεξιά σε σχέση με το όχημα και σε χρόνο και απόσταση, σύμφωνα με μαρτυρία που υπήρχε, που δεν επέτρεπε οποιοδήποτε ελιγμό του αυτοκινήτου. Αναφορικά με κάποιους μαθηματικούς υπολογισμούς του δικηγόρου του εφεσειοντα σε συνδυασμό με υποθέσεις που στηρίχθηκαν σ' αυτούς πρέπει να πούμε πως παρέμειναν σε επίπεδο ισχυρισμών. Χωρίς μαρτυρία και μάλιστα από εμπειρογνώμονα παραμένουν ισχυρά τα λογικά συμπεράσματα που εξάγονται από τις μαρτυρίες. 5
10
15

Η έφεση απορρίπτεται.

Η έφεση απορρίπτεται.